

Les qüestions plantejades han estat citades en un principi del debat totes juntes i les respostes han estat de manera genèrica per cada una de les persones ponents amb el següent ordre: sr. Antonio Turiel, sra. Mita Castañer, sr. Josep Vila i sra. Anna Barnadas.

Així que hem intentat destriar més o menys la resposta concreta a cada una de les qüestions tenint en compte que no seran paraules literals.

Quina valoració en feu del sector alimentari càrnic-porcí nivell de sostenibilitat mediambiental i energètica?

Respon el doctor **Antonio Turiel**: Hi ha hagut molta polèmica. El model agropecuari és en general intensiu i dedicat a l'exportació, és un model massiu que està en risc ara mateix pel problema ambiental que genera, sigui pel transport, pel pinso.. Tot el model agropecuari no és sostenible a llarg termini.

Tenim tres problemes importants: sobirania alimentària –no som autosuficients–, el segon problema és l'aigua i el seu tractament, i el tercer és l'energia.

Cal que les empreses sàpiguen que els problemes no són conjunturals i que el procés és inevitable. Tot s'anirà degradant, la solució és el decreixement sí o sí, per tant cal prioritzar el que s'està fent, i el que hem de decidir és el com ho fem. Cal que canviem la manera de fer les coses, canviant el concepte cultural i, per això, cal fer pedagogia i entendre on som.

Si la societat i el món empresarial ho entenen, els polítics seguiran perquè són ciutadania. Cal buscar la manera de compatibilitzar al màxim canviant el model econòmic i podem aconseguir sostenibilitat . Pedagogia, pedagogia i pedagogia!!

Pot haver-hi una crisi alimentària –segons la FAO el proper mes d'abril. S'escapa del control de tothom. Evidentment que no és fàcil, però hi ha maneres de fer que ens ajudaran. Hem de poder parlar-ne. Cal canviar l'estil de vida, el model de societat.

Estem veient problemes que pensàvem que trigarien dècades en arribar. Les oligarquies econòmiques no han fet canvis substancials per solucionar-los. Creieu que volen estirar fins no poder més?

Resposta de la secretària d'Acció Climàtica **Anna Barnadas**: Queda clar que hi ha les oligarquies econòmiques, però hem de seguir malgrat que anem tard decididament. El sector mediambiental vs el sector econòmic serà sempre, ens cal valentia i decisió.

Anem cap a un ecofeixisme com a futur més probable?

Resposta el doctor sr. **Josep Vila**: No sé si anem cap a l'ecofeixisme, però el que sí és segur és que anem a societats més controlades a tots nivells (ex. Xina) i a relacions internacionals més conflictives.

La transició energètica ha d'anar acompanyada de la transició alimentària. Cal pensar en els espais vulnerats. Té molt a veure amb un model d'acceptació del model de decreixement, una consideració ètica intergeneracional.

Legislem només en terrenys no urbanitzables quan tenim teulades, terrenys industrials... no donem importància a la biodiversitat?

Contesta la doctora sra. **Mita Castaner**: Ara canviem d'escala, de la global a la més local. Quan la UdG ens posem a fer l'estudi projecte era perquè hi havia molts projectes sobre la taula de l'administració i calia actuar sobre sol urbanitzable i no urbanitzable, i anem a valorar quins serien els més aptes pel valor ecològic, forestal, pendents... Quan es facin els plans territorials, apareixeran més sols possibles. Llavors caldrà valorar cada un d'ells. Podem fer un parc solar, però necessito connectar i estar a prop de la xarxa. Nosaltres proposem que abans, es faci una planificació correcte. Segurament el sol no urbanitzables són molt importants, però també sabem que no tot el sol agrícola està a disposició de la seguretat alimentària. Nosaltres, en aquest estudi, intentem posar ordre a què no tots els sols siguin susceptibles d'ubicar-hi parcs solars

Quan parlem d'energia i transició energètica parlem tant de renovables com eòliques?

Respon la secretària d'Acció Climàtica **Anna Barnadas**: Evidentment, estem parlant de les eòliques, de les fotovoltaïques i una energètica pública amb la recuperació de les hidroelèctriques –algunes de les seves concessions caduquen el 2024 i ja hi estem treballant.

Un esment al projecte Tramuntana: tenir clar que és una aposta d'una empresa que treballa en un projecte pilot i es dirigeix als actors i agents del territori per anar adaptant i ajustant el seu projecte. L'Estat espanyol delimita que l'espai del golf de Roses és un espai de recurs eòlic. Es farà una subhasta i estem treballant perquè aquesta no és faci a preu, sinó a criteris ambientals. El que sí sabem és que necessitem molt megawatts i no ho podem electrificar tot. Si tenim voluntat ferma de tancar nuclears (any 30) i de descarbonitzar –i aquest govern la té–, hi haurà d'haver un canvi de paisatge segur. Hem de treballar sobre dades i no només d'un sector concret, sinó que hem de trobar l'equilibri. Cap sector ha de ser preeminent. Si legislem és per no destruir. Nosaltres optem per planificar, intervenir, legislar, minimitzar i fer que les renovables es deixin de veure com una amenaça i siguin una oportunitat. Treballem sobre necessitats reals, tenim reptes irrenunciabls: hi ha les fites 2030-2050 que Europa i l'Estat Espanyol ens farà complir. Caldrà treballar amb les comarques i planificar des del territori. Pel 2030, nosaltres, hauríem de tenir aproximadament uns 13 gigawatts en funcionament i l'ocupació de sol prevista en la nostra valoració està en el 3% de no urbanitzable.

Com està la Llei d'espais agraris?

En la resposta la secretària d'Acció Climàtica **Anna Barnadas** comenta que s'hi està treballant, però que ella no en té tota la informació.